

مرید و مراد تو شد
 لم یکن و اشته علی الفریق
 و لا علی نوت نعیم و فرح
 و انما مدح اخصانی سحر الورد
 علی غنہ لحظه حین سحر
 و رطله حتی یقتدی و یضع
 وضع المنقوشة البصر
 و یک انما یحسد ما یکنس
 باقی حر و سینه طریح
 ان کان فی یوسف سحر قد وضع
 قال فینما یبقل فی هراة الملاعب
 معروض الملاعب
 فقلب یصلب الحین ربہم طینة
 الرقی فکلنا فی صحیح
 الضلت بملکین و افضت الی
 الحاکمة فلما اودحت اللها
 الصویح و تلونا علیہ التویح
 قال لا ان من ابدت
 اعذر و من حذر کن بشر و من
 لصر فاقصر و ان فیما
 دلیل علی ان هذا العلم قد
 ستهک فما رغبوت
 و اضحک فما و عیت فاستر و
 ابلهک و الکتمه و لم یضک
 و لا تلمه و حذار من اعتدای
 الطبع فی استرقاقه فانه
 خیر الایم غیر معرض للثقوم
 و قد کان ابوه احضره مس
 قبیل انوال الشمس و اعترق
 بانه فرغ الذی استاه
 و ان لا وارث له سواه فکف
 للفقحی و تعرف آه
 اجراه و انه فقال اهل
 یخجل ابوزید الذی حوجه جبار
 و عن کل قاض له اخبار و
 اجبار فحققت حینذ
 و جوبلت و اوقیت و لکن
 حین فالت الوقت و اوقیت
 ان لسانه کان شکر کسیدته
 و بیت قصیده ترغکس

در علم و نور الضرب بی کلف

۲۱

طرفی بالقیة و البیت الاله
 عامل ملتما ما بعیت و لم ارک
 اما قوه لحه صفقی و الافساح
 بین رضتی فقال
 لی الفت ضی جین را امضا ضی
 و جوار تماضی ما بد ما نوب
 من ما کنک ما و غفکک و لا
 اجزم الیک من الیظکک
 فانتظ با ناکک و کام اصحابک
 ما اصابک و تذکرا با ناک
 ما دهک لتقی الذکری و راهک
 و تحق بخلی من ابستی
 فصر و کتبت الی العبر ما
 عتبه فودعت لایب توب
 الحجل و الحزن ما حبا ذیل
 العین و العین و نوبت مکاشفة
 ای زید بالبحر و مصارفة
 مدالدهم فجلت انکین
 و نراه و یحسب ان راه الی ان
 غشینی فی ظنونی ضیوت
 و حیت فی کتبت شتیق فما
 زدت علی ان عبت و کتبت
 و فکلنا ما یاکک شتیق ما
 فکک علی الفک فکلت
 التست انک استک و کتبت
 و فکلت فکلت التی
 فکلت فاصرط لی مستر با
 نتم ان شکرمت لایف
 یا من بذاسنه صد و کواجر
 موش و حرقم
 و عذ ایریش ما و ما
 من دوتون الایم
 و تقول اهل کربسبع
 کاسباع الایم
 اقصر فما انما فیه برقا
 مشل ما تنقوهم
 قد ناعت الاسباط قبلی
 توتسفا و هم بهم
 هذا و اقسیم لایقنی
 لیسری الیها المتروم
 و الطمانین بها و هم
 شعت التواصی بهم

انقش

نقیص

جمع استقام الذکر و التفتیون
 و قیل ان جم المیزان الیوم